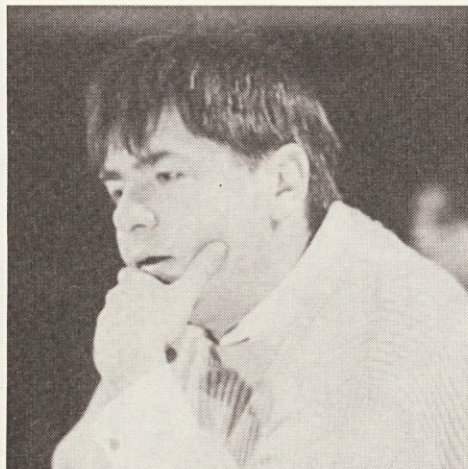

IZMIŠLJENA ZGODBA

UNE HISTOIRE INVENTEE

Ob Izmišljeni zgodbi je avtor filma zapisal:
»Še vedno snemamo filme o težavah,
povezanih z ljubiti in biti ljubljen, o stanjih
med resničnostjo ljubiti in željo po biti
ljubljen.

Da bi preživel v ljubezni, potrebujemo
domišljijo.«

IZMIŠLJENA ZGODBA

režija: André Forcier

scenarij: André Forcier, Jacques Marcotte

fotografija: Georges Dufaux

glasba: Serge Fiori

igrajo: Jean Lapointe, Louise Marleau,
Charlotte Laurier, Marc Messier, Jean-Francois
Pichette, France Castel

producent: Le Groupe Film Telescene,
Les Productions C. M. Luca

Kanada, 1990

1h40

FILMOGRAFIJA

Le retour de l'immaculée Conception, 1971

Bar Salon, 1973

L'Eau chaude, l'eau froide, 1976

Au clair de la lune, 1982

Kalamazoo, 1988

Une histoire inventée, 1990.

Kanadski filmski režiser André Forcier sodi v srednjo generacijo quebeških filmskih ustvarjalcev (rojen 1947). Posnel je šest celovečernih filmov, med njimi je ob *Izmišljeni zgodbi* najuspešnejši film *L'eau chaude, l'eau froide* (1976) s katerim je sodeloval na številnih mednarodnih filmskih festivalih, med drugimi tudi v cannskemu Quinzaine des réalisateurs, njegov film *Kalamazoo* pa je dobil leta 1988 nacionalno priznanje Quimet-Molson za najboljši quebeški film leta 1988. André Forcier je med ustanovitelji filmskega združenja Cinéma Libre, distribucijske hiše, ki skrbi za promocijo filmov quebeških filmskih ustvarjalcev.

Izmišljena zgodba je sarkastičen film, črna komedija na meji surrealizma, film o suburbani montrealški umetniški sceni, katere osrednja osebnost je srednjeletna Florence, ljubljenska gledališkega občinstva, ki jo spremljajo trume navdušenih oboževalcev, kar močno godi njenemu egu. Njena naklonjenost namreč velja nikoli osvojenemu trobentaču Gastonu, ki se je vrnil z neuspešne turnee in sedaj igra v Blac Butter Clubu. Florenc ima hčerko Soledad, tudi igralko, ki igra vlogo Dezdemone v predmestnem gledališču, za uspeh predstave pa skrbi mafijsko naravnani režiserjev stric, ki deli brezplačne vstopnice navijaškemu občinstvu.

Ob drami ljubosumja na gledaliških deskah se v četverkotniku Florence, Gaston, Soledad in Tibo odvije drama zakulisnega ljubosumja. Soledad iz maščevanja svojemu fantu Tiboju zapelje Gastona in četverkotnik se s strelji na gledaliških deskah razplete. Občinstvo je navdušeno zaradi resničnosti Othela, na ekstravagantnem pogrebu žrtev drame ljubosumja pa se znova utrdi omajano razumevanje med materjo in hčerko. Gre za odštekano črno komedijo, za film, ki se v vseh svojih elementih navezuje na specifično quebeško filmsko sceno, ki daje osnovne tone celotni kanadski filmski ustvarjalnosti, tudi tisti, ki nastaja v okvirih angleškega govornega področja. Čeprav imajo podobe montrealškega umetniškega sveta lokalistično barvitost, ki daje celo občutek intimnega, domačnega odnosa ustvarjalcev filma do svojih junakov, prav ta obarvanost daje filmu pečat avtentičnosti. Hkrati pa montrealška scena zaživi kot nekaj univerzalnega in dogajajočega se tudi v provinci evropskih mest. Predvsem Quebecani se pač niso nikoli povsem odtrgali od svojih evropskih korenin. In če je njihov esprit nekoliko robatejši, je to posledica ostrih zim in ne ameriškega kontinenta.

Matjaž Zajec